

Abstrakt:

Francouzský infinitiv je neurčitý slovesný tvar, který nevyjadřuje morfologické kategorie osoby, čísla ani způsobu, avšak je schopen vyjádřit kategorii rodu a relativní chronologii. Infinitiv je aspektově nespecifickým a není schopen vyjádřit slovesné časy, které se vztahují k momentu realizace promluvy/diskurzu. Ze syntaktického hlediska může infinitiv plnit funkci primárního či sekundárního predikátu. Ve funkci sekundárního predikátu je pak francouzský infinitiv jedním z jazykových prostředků, který je schopen tvořit polovětné konstrukce. V odborném textu díky výše zmíněným vlastnostem funguje jakožto významný kondenzor a přispívá také k dalším požadavkům odborného textu, totiž k jeho neosobnímu charakteru a nadčasové platnosti.